

JUAN CAL
LA PEIXERA

Correu electrònic: jcal@segre.com · Twitter: @jcalsegrecom · Facebook: www.facebook.com/juanca11/

El poder cohesionista

APAREIXEN LES primeres enquestes sobre intenció de vot a Espanya després de la moció de censura de Pedro Sánchez contra Rajoy i ja podem comprovar fins a quin punt l'exercici del poder cohesionista un partit i li dona un vigor especial. El baròmetre electoral del diari ABC anuncia que els socialistes serien la primera força política en la preferència dels ciutadans, amb 118 diputats (fins ara estava el quart en la preferència electoral), mentre que la segona posició se la disputen el Partit Popular, amb 101 i Ciutadans amb setanta. Més lluny quedaria Podem, el gran damnificat de l'operació política amb només 34 diputats en unes eventuales eleccions generals. Aquest ha estat l'efecte de la moció de censura que descol·loca els dos representants de la denominada "nova política" i torna a posar el focus en l'enfrontament entre el PSOE i el Partit Popular, que per cert està immers en un procés de renovació, després de la dimissió de Mariano Rajoy, que pot condicionar en gran manera la percepció dels electors respecte de qui fins ara ha estat el líder incontestable del centredreta però que s'ha vist molt afectat

Arriba un moment en què una gota d'aigua, un petit esdeveniment polític, desborda el vas de la paciència dels ciutadans

per la sentència del cas Gürtel després d'anys en què semblava que els casos de corrupció amb prou feines afectaven el lideratge popular. Com ocorre en tots els àmbits de la vida, arriba un moment en què una gota, un petit esdeveniment, desborda el vas de la paciència dels ciutadans i malmet els projectes de perennitat de Mariano Rajoy. Haurà de ser el seu paísà Alberto Núñez Feijóo qui recompongui la malparada imatge del partit de la dreta espanyola.

PEP MÒDOL
MY WAY

Barrufet rondinaire

HI HA gent que sembla estar sempre emprenyada, quasi rabiosa contra aquell que no pensi com ell/a. Aquesta actitud condueix a la insatisfacció permanent com bé caricaturitza el dibuixant belga (belga!) Peyo en els seus *Schtroumpfs* en la figura del barrufet rondinaire que, és evident, mai arribarà a ser el Gran Barrufet. Si aquesta manera de transitar per la vida es du a la política acaba tenint uns mals resultats, també electorals, per aquells que la practiquen, especialment quan anuncien mals que no existeixen procurant crear-los si en realitat no hi són. Tal com ho veig, aquest és el cas de Cs i de la seva líder política que cerca en la confrontació permanent un èxit impossible pel fet que el seu discurs divideix molt més del que assossega. El paper de l'enfadós i més si s'albirà una mínima, per remota que sigui, possibilitat de diàleg. Molts/es sospitem que tant dir que la societat catalana està fracturada no és més que l'expressió del desig d'uns pocs que així sigui. Arrimadas ha posat encara més la pota quan ha dit allò de "los que han venido de otras tierras a levantar Cataluña". Els que vivien aquí, gents vingudes des

de fa segles d'indrets, cultures i religions diferents, la devien haver afonat per voluntat pròpia. No serà que aquells que van venir al segle XX eren gent expulsada de la seva pròpia terra per la injustícia i la misèria provocada per aquells que ara volen recuperar amb demagogia les voluntats dels que van trepitjar sense esme en el passat? Greu error sembrar la zitzània com ho va intentar el malvat enviat de Cèsar al poble d'Astèrix. Com va dir en una piulada el cantant de Love of Lesbian: "Quan escolto algú de @CiutadansCs dient que hi ha famílies que s'han trencat pel procés, penso que serien famílies que no es devien estimar gaire." No conec ningú descendent directe de Guifré el Pilós. Ningú amb segles de sang catalana o que no tingui un parent, un amic o un veí amb arrels diverses i enriquidores. Comparteix amb molts d'ells, això sí, la voluntat de bastir una república en llibertat. El diccionari de la RAE diu que *arrimada*, dit d'una persona, vol dir quedar-se a viure a expenses d'una altra. Diu també que pot ser agregar-se, ajuntar-se a altres persones, fent cos amb elles. M'agrada la segona accepció.

SEGRE

DIARI SEGRE SLU

Robert Serentill Utgés
president.

Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas,
Anna Gómez i Marsol
i **Glòria Farré Lorente** subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i **Joan Martí Alegret** redactors en cap.

Seccions: Leonard Delshams Valdés (fotografia), Anna Barcala Sirvent (disseny), José Carlos Monge Clemente (esports), Josep Grau Santesmasses (societat), Eva Martínez Muruaga (economia), Helena Culleré García (comarques) i Carles Díaz Perera (segre.com). Responsable de Cercle i secretària de redacció: Maria Terré i Guillaumet.

EDITORIAL

www.segre.com redaccio@segre.com

Recuperar consensos

Era la joia de la corona. L'escola catalana va ser un dels grans èxits de la transició. La immersió lingüística va generar un ampli consens i va permetre avançar en la normalització de la llengua catalana sense que se'n ressentís el castellà i així ho avalaven tots els estudis, informe PISA inclòs. Era un model consolidat que semblava estar al marge de l'alternança de partits. Però no ha estat així. Primer es va atacar el model lingüístic, amb demandes judicials per obligar els centres a utilitzar el castellà com a llengua vehicular si una sola família així ho demanava. Després va venir l'anomenada llei Wert, que incidia en la necessitat d'*espanyolitzar* els nens catalans. I finalment, l'últim -i agre- debat, sorgit després de l'1-O, acusa els docents catalans d'adoctrinar. Vuit mestres de la Seu d'Urgell van ser denunciats -dos continuen encausats- per un suposat delictes d'odi. El mateix va ocórrer a Sant Andreu de la Barca, on hi va haver nou denúncies, de les quals se'n van arxivar cinc. Davant d'aquest panorama, diversos centenars de membres de la comunitat educativa van sortir ahir al carrer a Barcelona per reclamar que els deixin "treballar en pau" en el que consideren una campanya judicial i mediàtica contra l'escola catalana. La protesta també va servir per reivindicar l'escola com a espai en el qual s'ha de poder parlar de tot respectant la pluralitat ideològica i política. El nou Govern sorgit de la moció de censura hauria de prendre nota de la inquietud dels docents catalans. Urgeix recuperar el consens en una qüestió tan sensible.

Tenien nom

Tenien nom. Així es titula la investigació liderada per Conxita Mir que enumera les prop de quinze mil persones que van patir la repressió de la dictadura a les comarques de Lleida. Tenien nom i ahir la Comissió de la Dignitat va reivindicar el de les víctimes de la Guerra Civil de Granyena de les Garrigues, entre les quals la de l'alcalde Ramon Ribes Ricart, afusellat pels franquistes. Han passat més de vuitanta anys però encara hi ha molt a recordar.

Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.

Josep Pon i Botarda cap de publicitat.

Eva Miranda i Cos cap d'administració.

Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.

Carles Duran Codina cap de producció.

Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.

Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida.

Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax redacció:

973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688.

Ap. de correus: 543.

Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600.

Fax: 973 197 001.

Delegacions: LA SEU D'URGELL. Avinguda Pau Claris, 8 entresòl. Tel. 973 360 202. TÀRREGA. Xavier Santesmasses (delegat). Governador Padules, 2.

Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

AQUESTA SETMANA

dilluns

11

La llibertat d'expressió, a debat a l'IEI

■ L'escriptora Empar Moliner i l'historiador del Pla d'Urgell Josep Maria Solé i Sabaté protagonitzaran avui a les vuit del vespre un debat sobre la llibertat d'expressió a l'IEI.

dijous

14

El creixement sostenible, a la Trobada al Pirineu

■ La Seu d'Urgell acollirà els dies 14 i 15 la Trobada al Pirineu, que arriba a la 29 edició sota el lema *Liderant un creixement sostenible*. L'any passat van participar-hi prop de 600 assistents.

dissabte

16

Duro i Senet obren la temporada de falles

■ Primer cap de setmana de falles al Pirineu. Dissabte se'n farà el torn de Duro i Senet, que obren la temporada. Diumenge se celebraran les de la Poble de Segur.